

IN MEMORIAM

Mr Veronika Vrbanić, znanstveni asistent Fakulteta za defektologiju Sveučilišta u Zagrebu tragično je preminula dne 24. ožujka 1979. godine, u Novoj Gradiškoj, gdje je i rođena 4. srpnja 1949. godine. U tome je gradu završila i gimnaziju 1968. godine i upisala se na tadašnju Visoku defektološku školu u Zagrebu, koju je sa punim uspjehom diplomirala 1972. godine.

Svoju sklonost za znanstvenim radom nastavila je pripremanjem magistarskog rada »Analiza mišljenja o potrebama za stručnim kadrom u radu sa invalidima rada na području Zagreba«. Nakon uspješno položenih ispita iz područja higijene rada, odbranila je svoj rad te joj je Vijeće za postdiplomsku nastavu Medicinskog fakulteta priznalo naslov magistra znanosti početkom 1977. godine.

Svoju karijeru počela je kao nastavnik na Osnovnoj školi »Dr Zlatan Sremec« u Zagrebu 1972. godine, a već je 1973. godine kandidirala i bila izabrana za asistentu na predmetu »Profesionalno osposobljavanje mentalno retardiranih« na Fakultetu za defektologiju. U 1976. godini izvršen je njen reizbor, a 21. prosinca 1977. unapređena je za znanstvenog asistenta na istom Fakultetu.

Za kratko vrijeme svog studija i službovanja Mr Vrbanić je dala značajne radove. Istakla se već kod svoje diplomske radnje pri završetku Fakulteta, na temu: »Prilagođavanje u porodici i zajednici jedne grupe odraslih umjereno retardiranih osoba«. Sudjelovala je u istraživačkom projektu Fakulteta »Evaluacija načina formiranja javnog mnijenja o invalidima«. Njen magistarski rad je vrijedan doprinos proučavanju i razrješavanju složenih pitanja invalida rada, a vršen je ispitivanjem širokog broja organizacija udruženog rada. Zaključci i prijedlozi tog ispitivanja veoma su olakšali reviziju programa Fakulteta za formiranje stručnih kadrova u tom području.

Svoj stručni rad proširila je na suradnju sa organizacijama defektologa, društvima za pomoć retardiranim, te ustanovama. U njima je birana i na funkcije, putem kojih je obavljala stručne poslove. Svojim je radovima sudjelovala na simpozijima, savjetovanjima i seminarima, ističući se svestranom obradom aktualnih pitanja i nastojeći da znanstveno ukaže na efikasna rješenja. Uspješno je nastupila i na Međunarodnom seminaru u Sonnenbergu, a bila je na proučavanju ustanova za retardirane u inozemstvu, budući se dobro služila njemačkim i francuskim jezikom. Objavila je više radova u našim stručnim časopisima.

Kao član SK Mr Vrbanić je bila veoma aktivna na društveno-političkim zadacima na Fakultetu i van njega. Ističući se još za vrijeme studija, ona je bila birana tokom svog radnog odnosa na više funkcija i zadataka, a bila je i predsjednik delegacije radnih ljudi Fakulteta. Vodeći vježbe i predavanja znala je zainteresirati studente za proučavanje i primjenu u praksi. Svojim požrtvovanjem, vedrinom i željom da pomogne svima, Vera je bila veoma cijenjena u okolini, od roditelja retardirane djece do svojih studenata. Ona je među prvim stručnjacima u nas prišla neposredno porodicama sa retardiranim članom i nastojala neposredno saznati njihove probleme i pokušavala im pomoći.

Zbog ovog njenog svijetlog lika i rezultata koje je dala u toku svog — nažalost — veoma kratkog vijeka — i njena je sahrana bila odraz štovanja od strane njenih mještana, poznanika i radnih ljudi sa Fakulteta, te predstavnika društava i ustanova. A svi koji su se od nje oprostili nad grobom obećali su i obvezali nas da nastavimo djelo naše Vere, a uspomenu na nju zadržimo trajno, čemu se pridružila i redakcija našeg časopisa »Defektologija«, u kome je Vera također punim srcem surađivala.